

Тақриз

ба автореферати диссертатсияи Ҷалолов Бехрӯз Фарҳодович дар мавзуи «Фаъолияти экспозитсионӣ – намоиши Осорхонаи миллии Тоҷикистон дар муаррифии таърихи фарҳанги халқи тоҷик (солҳои 1991-2021)» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои фарҳангиносии аз рӯи ихтисоси 24.00.01 – Назария ва таърихи фарҳанг

Дар замони муосир яке аз самтҳои муҳимми кори осорхонавӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон пеш аз ҳама фаъолияти экспозитсионӣ – намоиши осорхонаҳо маҳсуб меёбад. Аз ин рӯ, таҳқиқ ва омӯзиши ҳамаҷонибаи фаъолияти экспозитсионӣ-намоиши осорхонаҳо бояд ба таври кофӣ аз ҷониби мутахассисони соҳа мавриди пажӯҳиш қарор гиранд. Бо тавачҷух ба масъалаи фавқуззикр, интиҳоб ва таҳқиқи баррасии мавзуи **«Фаъолияти экспозитсионӣ – намоиши Осорхонаи миллии Тоҷикистон дар муаррифии таърихи фарҳанги халқи тоҷик (солҳои 1991-2021)»** аз ҷониби муаллиф Ҷалолов Бехрӯз Фарҳодович ташаббуси бисёр саривақтӣ ва иқдоми муҳимми илмӣ мебошад. Зеро дар замони муосир осорхонаҳо ҳамчун муассисаҳои илмӣ-фарҳангӣ дар самти ҷамъоварӣ ва ҳифзу нигоҳдории осори таърихӣ, муаррифии шоистаи таъриху фарҳанги миллии нақши хело муҳим ва назаррас доранд.

Бояд қайд намуд, ки пажӯҳиши фаъолияти экспозитсионӣ-намоиши осорхонаҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон аҳамияти муҳимми таърихӣ, фарҳангӣ ва илмӣ доранд. Аз ин лиҳоз, фаъолияти экспозитсионӣ-намоиши Осорхонаи миллии Тоҷикистон ҳамчун яке аз бахшҳои муҳимми фаъолияти экспозитсионӣ аз ҷониби муаллиф ба риштаи таҳқиқ қашида шудааст. Албатта, ин пажӯҳиш барои равшан намудани бисёре аз ҷанбаҳои фарҳанги миллии тоҷикон ва рушди масъалаҳои осорхонашиносӣ дар Тоҷикистон мусоидат хоҳад кард.

Аз матни автореферат чунин бар меояд, ки диссертатсияи Ҷалолов Бехрӯз Фарҳодович аз муқаддима, ду боб, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаи таҳқиқот, рӯйхати адабиёти ва нашри таълифоти илмӣ дар мавзуи диссертатсия иборат мебошад.

Дар **муқаддима** роҷеъ ба аҳамияти мавзуи таҳқиқ, дараҷаи омӯзиш, асосҳои назариявӣ ва методологӣ, мақсад ва ҳадафҳо, сарчашмаҳои асосии таҳқиқ, аҳамияти назарӣ ва амалӣ, навгониҳои илмӣ таҳқиқ, методи таҳқиқ, сахми шахсии муаллиф, масъалаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, коркард ва татбиқи натиҷаҳои таҳқиқ, ҳаҷм ва сохтори диссертатсия маълумот дода шудааст.

Боби якуми рисола **«Экспозитсия ва аҳамияти он дар фаъолияти**

осорхонаҳо» унвон дошта, аз се фасл иборат мебошад. Дар боби мазкур масъалаҳои асосии ташкили роҳҳои дурусти экспозитсияи осорхонавӣ аз назари муҳаққиқони ватаниву хориҷӣ мавриди таҳқиқу пажӯҳиш қарор гирифтаанд. Ҳамзамон, дар ин қисмати қор муаллиф доир ба хусусиятҳои хоси экспозитсияи осорхонавӣ ба монанди ороиши бадеӣ, истифодаи дурусти технологияи муосир дар экспозитсияи осорхонавӣ, танзими дурусти речаи ҳарорат, рутубат ва рӯшноӣ дар асоси дастуру меъёрҳои соҳаи осорхонашиносӣ маълумоти муфассали илмӣ пешниҳод намудааст. Албатта, натиҷаи таҳқиқи ин боби рисола имкон медиҳад, ҳангоми бунёд ва азнавсозии осорхонаҳо дар қаламрави кишвар мавриди қорбурди амалӣ қарор гирад.

Боби дуюми диссертатсия «**Муаррифии таърихи фарҳанги халқи тоҷик тавассути экспозитсия ва намоишҳои осорхонавӣ»** номгузори шудааст. Боби мазкур аз се фасл иборат буда, дар он экспозитсияи Осорхонаи миллии Тоҷикистон, ташкили намоиши осорхонавӣ ва намудҳои он, намоишҳои сайёр, байналмилалӣ ва маҷозии осорхона таҳлилу баррасӣ шудаанд. Муҳаққиқ дар ин боби рисола ба таври лозимӣ маводҳои заруриро ҷамъоварӣ, гуруҳбандӣ, муқоиса ва таҳқиқ намуда, ҳар яки онҳоро вобаста ба намудҳои намоиш истифода бурда, мавриди пажӯҳиш қарор додааст. Ҳамзамон, ташкил ва баргузори намоишҳои осорхонавиро вобаста ба навҳои гуногун гуруҳбанди намуда, инъикоси таърихи фарҳанги халқи тоҷикро тавассути намоишҳои мазкур нишон додааст.

Хулосаи автореферат ба шакли илмӣ натиҷагирӣ ва ҷамъбасти гардидааст, ки мазмуну мундариҷаи бобу фаслҳои қори диссертатсиониро пурра инъикос менамояд. Инчунин, хулосаи муҳтасари диссертатсия бо се забон - тоҷикӣ, русӣ ва англисӣ дар охири матни автореферат оварда шуда, муҳтавои асосии таҳқиқоти унвонҷӯро ба таври фарогир ифода менамояд.

Дар маҷмуъ, автореферати диссертатсияи Чалолов Бехрӯз Фарҳодович қори баанҷомрасида буда, мақсаду вазифаҳои дарпешгузоштаи унвонҷӯ иҷро шудаанд.

Дар баробари дастовардҳои назарраси илмӣ, инчунин дар матни автореферати диссертатсияи баъзе камбудӣҳо ва норасоӣҳо низ ба назар мерасад, ки ба андешаи мо ислоҳи онҳо дар нашри ояндаи қор ба манфиат хоҳад буд:

1. Муаллиф дар қисмати “сарчашмаҳои асосии таҳқиқ” таъкиди намудааст, ҳангоми таҳқиқ осори илмии муҳаққиқони соҳаи осорхонашиносӣ, таърихшиносӣ, фарҳангшиносӣ ва санъатшиносиро истифода намудааст, вале аз ягон асари илмӣ ба таври мушаххас ном набурдааст.

